

jeg da gerne sige til en regering, der i øjeblikket har en tendens til at tro, at vi kan leve af rengøring og serviceydelser i fremtiden.

Når man taler om penge, og at man vil give lettelse nogle steder, så synes jeg alligevel, man skal tænke på, at man rask væk smider en milliard kroner ud til rengøring og service og ingenting får for dem. Der var nok andre steder, man kunne bruge pengene betydeligt bedre.

Herudover skal man jo tænke på, at ved at tilrettelægge en fornuftig landbrugspolitik sikrer vi jo også de små landsbysamfund, som vi taler så meget om. Vi sikrer det mindre erhvervsliv ude i landsbysamfundene, som man også hører regeringen holde store, flotte taler om. Det kniber bare meget med at følge det op, der har betydning for de små samfund. Jeg skal slet ikke her komme ind på den store benzinafgift, som regeringen truer med, og hvad det vil betyde for de små samfund, for det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag.

Derfor var jeg også lidt ked af den tale, som landbrugsministeren holdt. Jeg synes ikke, der var meget bid i den. Der var ikke meget fremadskuen i den. Det var, som hr. Mejdahl sagde, meget set i bakspejlet. Man kan da ikke være uenig med landbrugsministeren i, at det er godt, at vi ofrer penge på forskning og produktudvikling. Det er da meget godt at sige, at nu skal vi producere højteknologiske madvarer, og folk skal betale meget mere for det og alt det dér. Det er flotte ord, men det, der er brug for i øjeblikket i omstillingsprocessen, er jo, at vi holder liv i landmændene, til vi får forskningen færdiggjort, til vi har produktudviklingen færdiggjort, og til vi får det sat i gang. Hvad er der ved, at man ofrer mange penge på det område, hvis landmændene uddør i mellemtiden?

I Det Konservative Folkeparti synes vi, der er nogle krav, man stiller fra landbruget, som er rimelige, og dér vil jeg først sige: Det er vel egentlig rimeligt, at man afskaffer skatten på produktionsjord. Det er en særbeskatning, vi har herhjemme i forhold til de andre lande. Der er jo lige kommet en stor rapport om, hvordan konkurrenceforholdene er de forskellige lande imellem, og her kan man tydeligt se, at der er en forskel.

Jeg ved godt, at man så siger: Så spekulerer man, og så stiger jordpriserne. Det skulle man have tænkt på, da man lavede den nye landbrugslov. Er der noget, der har fået jordpriserne til at stige, er det så sandelig den nye landbrugslov, og det så det står efter. Så derfor er det ingen begrundelse.

Vi kæmpede i finanslovforhandlingerne for at få lettet generationsskiftet, og efter lange og trange forhandlinger fik vi en lettelse af generationsskiftet ind i finansloven. Det synes jeg er en god ting, og vi skal videre ad den vej.

Jeg mener også, vi skulle afskaffe formueskatten. Vi kan jo være ligeglade med, om formuen tilhører far eller søn, bare den bliver stående i gården, og der er ingen grund til at trække pengene ud af landbruget, så længe formuen står i ejendommen. Dermed kunne vi også hindre den tendens, der er tydelig i dag, til, at hollandske landmænd opkøber danske landbrug. I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne være med til at tilrettelægge en politik, så det først og fremmest er danske landmænd, der får råd til at købe danske landbrug.

Som følge af GATT-aftalen, som bevirker, at vi kommer ned på verdensmarkedspriser, må man forvente, at priserne kan svinge betydeligt mere. Derfor var det ganske naturligt, at vi lavede en konjunkturudligningsfond. Er der noget, der er udsat for sving op og ned, så er det landbruget. Her er man meget udsat for svingninger i indtægterne.

Jeg lagde mærke til, at den socialdemokratiske ordfører pralede noget af, at han havde været med til at gennemføre tørkehjælp i 1992. Jo, men det kan man jo komme til igen. Var det ikke bedre, at man lavede en fornuftig konjunkturudligningsfond, så man ikke skulle løbe rundt og være redningstjeneste indimellem? Lad os nu få det gennemført. Så har vi en mulighed for, at vi ikke skal komme med tørkehjælp og hjælp til oversvømmelse, og hvad ved jeg, alt det, man render rundt og skal hjælpe med.

En anden ting, jeg gerne vil trække frem her fra konservativ side, er: Vi vil gerne være med til grønne afgifter, også når vi taler landbrug, men vi har ikke tiltro til regeringens miljøminister med hensyn til den måde, der lægges op til nu. Vi mener, at grønne afgifter skal være adfærdsregulerende, og hvis man opfører sig fornuftigt, så kommer man ikke til at betale noget. Det er den gamle tradition: De, der sviner, betaler for det, og de, der opfører sig ordentligt, slipper.

Men den nuværende regering lægger jo med de grønne afgifter op til, at det skal være en skat. Man siger udtrykkeligt, at grønne afgifter skal bruges til at nedsætte personbeskatningen; så det er en anden måde at gennemføre en skat på, og det er vi imod. Det skal være adfærdsregulering og ikke en ekstra skatteindtægt.